

Autor: Raul Singh

Environmentalismus nedosáhnul svých vytyčených cílů, protože se odcizil svým kořenům, které se nacházejí v konzervatismu. Konzervatismus chrání a pečuje o přirozené – ať už jde o kulturu, odkaz předků nebo okolní přírodu. Liberalismus se proti přirozenosti vzepřel a nahradil ji lidským konceptem – „ideologií“ – zakořeněným v pojetí jednotlivce jako jednotky „rovné“ nebo lépe řečeno nezávislé na jakýchkoliv omezeních.

Taková slova lidé vnímají bezmála jaké svatokrádež, protože environmentální hnutí samo sebe vidí na dosah vítězství. V aktu politické smělosti se zelení/ekologové spřáhli s levicí, aby tak mohli oslovit všechny užvaněné užitečné idioty, kteří považují marxistickou politiku – a jediné marxistickou politiku – za zázračný lék na všechny neduhy světa. U kořene tohoto přesvědčení leží nízká sebedůvěra a neúspěch v životě, takže marxistické ideje využívají jako kognitivní disonanci k vysvětlení svých pocitů a ospravedlnění své touhy mít to, co ostatní vytvořili.

Kromě zjevných sociálních problémů tohoto spojení spočívá jeho největší vada v tom, že ničí to, co si ekologie vytyčuje za svůj cíl. Místo snahy o záchranu a péči o životní prostředí se environmentální hnutí propůjčilo levici jako nástroj k prosazování její politiky třídního boje a rovnostářství, který probíhá nevyhnutelně na úkor přírody – rovnost a třídní boj vyžadují početnou nejnižší společenskou třídu, která na oplátku vyžaduje nulová omezení jednotlivce a svých tužeb požívat si nemovitosti, zakládat byznys, spotřebovávat a dělat další prostředí škodlivé věci.

Dnešní environmentalismus se stejně jako všechny ostatní aspekty našeho života – od vědy po vzdělávání stal obětí kultu užitnosti. Dnes nejsme environmentalisty proto, že cítíme emocionální reakci k divočině. Většina z nás by ji v téhle zemi stěží dokázala najít. Jsme environmentalisté, abychom prosazovali cosi nazývané „udržitelností.“ Co toto podivné umělé slovo vlastně znamená? Rozhodně ne obranu nelidského světa před neustále se rozrůstajícím panstvím druhu Homo sapiens sapiens, jakkoliv neochotně to někteří příznivci přiznávají, třeba i sami sobě. Znamená to udržení lidské civilizace na úrovni pohodlí, kterou globální boháči – my – považujeme za své právo, bez likvidace „přírodního kapitálu“ nebo „surovinové základny,“ kterých je k tomu třeba.

Trvalý růst však není udržitelný – vychází z premisy, že k dispozici máme nekonečnou zásobu země, zvířat, dřeva i vody.

Environmentalismus – který ve své surové původní podobě vůbec nestál o okorale a rigidní politické dělení na levíci a pravici, a namísto toho nabízel světonázor, který vnímal oběma skupinami sdílenou víru v ekonomický růst a průmyslovou mentalitu jako problém sám o sobě – se nechal vtáhnout do zívající bezedné propasti „progresivní“ levice. Poznenáhla začali lidi jako já – kteří mluvili o břízách, vrcholcích kopců a západech slunce – více či méně zdvořile odsunuti do rohu těmi, kteří do zelené politiky vnášeli „třídní analýzu.“ **Open Democracy**

V ráji marxistických ideologů ovládá svět dělník. To však znamená, že si může dělat, co se mu zlíbí – i když to škodí životnímu prostředí. Dělníci tvoří nejpočetnější skupinu obyvatelstva, která stále narůstá. Jestliže se všem dostane svobody a přerozděleného bohatství k usilování o životní styl střední třídy, pak se každý ze sedmi miliard lidí na planetě nespokojí s ničím menším než americkým snem: dům s bílým plaňkovým plotem, lednička s mrazákem, dvě auta nebo SUV, luxusní zboží a služby jako nákupní střediska, kadeřnické salóny a výrobky na jedno použití.

Environmentalismus nebyl ve své „surové“ podobě ideologickým hnutím, jeho ideály však byly bližší lidem na pravici než na levíci. Smyslem environmentalismu je činit nesnadné volby ohledně omezení lidského růstu i průmyslu a zamezit jednotlivcům ve špatných rozhodnutích škodlivých pro životní prostředí – to vše lze považovat z podstaty za konzervativní postoje. Kdybychom nevěděli, že si je máme spojovat s ranými zelenými stranami, klidně bychom je mohli přiřadit k programu amerických konzervativců 20. let 20. století nebo evropských konzervativců konce 19. století.

Světová banka varovala, že rostoucí ceny potravin, částečně zapříčiněné vyššími náklady na pohonné hmoty, dostanou miliony lidí do pásma extrémní chudoby.

Globální ceny potravin stouply od loňska o 36%, především následkem nepokojů na Středním východě a v severní Africe, a zůstávají nestabilní, dodala Světová banka.

To od loňského června rozšířilo řady chudých o 44 milionů. **BBC**

Pokud neomezíte svobodu jednotlivců, všichni chtějí totéž: kupovat věci, snažit se pořídit si vlastní bydlení a mít rodiny. Výsledkem je další využitá půda – nejen pro výstavbu domů, ale také mohutnou infrastrukturu nutnou k podpoře takového životního stylu – což na oplátku ničí přirozené prostředí zvířat a rostlin, což vede k degradaci okolních ekosystémů, které už nevládají přirozeně čistit a obnovovat ovzduší a vodstvo.

Každý další člověk představuje zátěž pro životní prostředí. Každá další osoba nad určitou hranicí je aktem násilí proti životnímu prostředí. Buď si vybereme ty nejlepší z nás (konzervativní postoj) nebo svět zaplavíme lidmi (liberální pozice). Hranice už byla

překročena, a tak začínáme spotřebovávat i to z životního prostředí, co nutně potřebujeme k životu. To jasně vidíme nejen z našeho otisku na přírodě, ale také v našich labilních ekonomikách, které už nedokáží unést na růst orientované pyramidové podvody nabývající hodnotu skrz očekávané budoucí spotřebitelské utrácení.

V roce 2010 mělo práci jen 45,4% Američanů, nejnižší číslo od roku 1983 a pokles z vrcholku 49,3% v roce 2000. Loni mělo zaměstnání jen 66,8% mužů, nejnižší zaznamenané číslo.

Pomalé hospodářství, stárnoucí obyvatelstvo a stagnující podíl pracujících žen přispívají ke změnám, které znamenají vážné ohrožení pro financování veřejných sociálních programů- **USAT**

V našem horečnatém rovnostářském tažení vyžadujeme nepřetržitý růst k zajištění potřeb těchto lidí. Trvalý růst však není udržitelný - vychází z premisy, že k dispozici máme nekonečnou zásobu země, zvířat, dřeva i vody. Že zemi odejmeme minerální či organické zdroje, přeměníme je na výrobky, které prodáme další lidem a při tom zbohatneme, protože o ně ostatní lidé budou stát. Jízda zdarma je ale u konce: došla země vhodná k využívání. Bohatou půdu zabral průmysl nebo padla do rukou developerů.

Liberálové environmentalismu nerozumějí. Bez přijetí konzervativních cílů nemohou docílit ekologické péče. Environmentalismu ale bohužel nerozumí ani konzervativci. Američtí konzervativci ve své fanatické obraně kapitalismu ekologii odepsali a jejich evropští soukmenovci se tolik snaží vyjít vstříc liberálním křídům svých stran, že se sotva věnují environmentalismu nad rámec zrušení existujících zákonů.

Na takový zmatek je smutný pohled, protože environmentalismus je v zásadě konzervativní myšlenkou. Pro konzervativce je jedinec součástí větší struktury či hierarchie, oproti tomu liberál ho vnímá jako samostatnou jednotku, rovnocennou ostatním. Skutečnými hrdiny, kteří brání lidstvu zlikvidovat přírodu, jsou ochránci životního prostředí. Každý, kdo vymezí svou půdu pro původní druhy nebo usiluje o zachování živočišného či rostlinného druhu, je opravdovým ekologickým hrdinou. Zatímco „environmentalisté“ na webu Hot Topic donekonečna probírají třídní boj během online nákupu módních „zelených“ džínů vyrobených v Číně, tito lidé konají užitečnou práci.

Nemělo by nás to však překvapit: původní environmentalisté se rekrutovali z evropských královských linií, jejichž příslušníci pečlivě vybírali ty nejlepší lesy a ponechali je jako lovné revíry, z nichž každý rok využívali jen několik procent rozlohy a zbytek ponechali v přirozeném stavu. Plebejové nechápali, proč nesmí do „královských lesů“ a pokládali to za projev arogance. Možná byl však pravdou opak a arogantní jsme my, když si myslíme, že do lesů by měl mít přístup kdokoliv - ve výsledku totiž stromy mizí a nahrazují je obchodní centra, kde si následně „kavárna“ kupuje své „zelené“ produkty.

DĚLSKÝ POTÁPĚČ

Článek Raula Singha Conservation and Conservatism vyšel na stránkách Amerika.org 4. června 2011.